

P6_TA(2009)0055

Burma/Mianmar

Az Európai Parlament 2009. február 5-i állásfoglalása a Thaiföldre menekült burmaiak (mianmariak) helyzetéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a menekültek jogállásával kapcsolatos 1951-es ENSZ egyezményre és annak 1967-es jegyzőkönyvére,
  - tekintettel a Burmáról/Mianmarról szóló korábbi állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a jelentések szerint 2008. december 18. és 30. között a thai fennhatóság alá tartozó vizeken a haditengerészet hozzávetőleg 1 000 rohingja etnikumhoz tartozó, bárkán menekülő személyt fogott el és vontatott ki nemzetközi vizekre, anélkül, hogy ez utóbbiaknál navigációs berendezés vagy elégséges élelmiszer és víz lett volna, mivel az említett személyek közül sok eltűnt, és féltő, hogy megfulladt, míg közülük egyeseket az indonéz vagy az indiai parti őrség kimentett,
- B. mivel a rohingja személyek – egy Burma nyugati részén élő, túlnyomórészt muzulmán vallású etnikai közösség – emberi jogait a jelenleg hatalmon lévő katonai rezsim módszeresen, kitartóan, és kiterjedt mértékben megsérti, többek között azzal, hogy nem engedi, hogy állampolgári jogaikkal élhessenek, súlyosan korlátozza mozgásszabadságukat és önkényesen letartóztatja a közösség tagjait,
- C. mivel az elmúlt években az elnyomás és a terjedő éhínség miatt burmaiak ezrei menekültek el hazájukból és kockáztatták életüket, hogy Thaiföldre és más délkelet-ázsiai országba jussanak, mivel Thaiföld egyre gyakoribb tranzitállomás a burmai menekültek számára,
- D. mivel a thai hatóságok tagadták a fenti vádakot, és Abhisit Vejjaviva miniszterelnök teljes körű kivizsgálást ígért,
- E. mivel az ENSZ menekültügyi szervezete aggodalmának adott hangot a burmai menekültekkel szembeni rossz bánásmód miatt, és megkapta a thai hatóságok által még mindig fogságban tartott 126 rohingja személy közül néhányval való kapcsolatfelvétel lehetőségét,
- F. mivel a thai hatóságok azt állítják, hogy a thai vizeken elfogott személyek illegális gazdasági bevándorlók,
1. sajnálattal veszi tudomásul a rohingja menekültekkel szemben tanúsított embertelen bánásmódról szóló jelentéseket, és kéri Thaiföld – mint a nemzetközi közösség nagyra becsült, a menekültek iránti vendégszeretetéről híres tagjának – kormányát, hogy hozza meg valamennyi szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a rohingjai emberek ne legyenek veszélyben, és a humanitárius elvárásoknak megfelelő bánásmódban részesüljenek;

2. nyomatékosan elítéli a rohingják folyamatos üldözését a burmai kormány által, amely elsősorban felelős a menekültek helyzete miatt; követeli a rohingják burmai állampolgárságának helyreállítását, az oktatáshoz, a házassághoz és a mozgásszabadsághoz fűződő jogukra vonatkozó valamennyi korlátozás azonnali megszüntetését, illetve a vallási üldözés, a mecsetek és egyéb hálaadó helyek lerombolásának leállítását, illetve azt, hogy országszerte vessenek véget az emberi jogok megsértésének, valamint a szándékos elszegényítésnek, önkényes adóztatásnak és földelkobzásnak;
3. a thaiföldi kormányhoz fordul, hogy a rohingja menekülteket és menedékjogot kérőket, köztük a hajón menekülőket ne toloncolja vissza Mianmarba, ahol életük veszélyben lesz, illetve ahol kínzásnak lehetnek kitéve;
4. üdvözli a thai miniszterelnök, Abhisit Vejjajiva nyilatkozatát, miszerint ki fogják vizsgálni a rohingja menedékkérőkkel szemben a hadsereg által alkalmazott rossz bánásmódra vonatkozó állításokat, és kéri, hogy alapos és független vizsgálatot hajtsanak végre teljes átláthatóság mellett a tények megállapítása érdekében, illetve hogy megfelelő intézkedést hozzanak a burmai menekültekkel szembeni rossz bánásmódért felelősökkel szemben;
5. üdvözli a thai kormánynak az ENSZ menekültügyi főbiztosával való együttműködését, és valamennyi fogva tartott rohingja csónakoshoz való haladéktalan teljes hozzáférés biztosítására hív fel, annak érdekében, hogy meghatározhassa védelmi szükségleteiket; ugyanakkor felhívja a thaiföldi kormányt, hogy írja alá a menekültek jogállásával kapcsolatos, 1951-es ENSZ Egyezményt, valamint annak 1967-es jegyzőkönyvét;
6. hangsúlyozza, hogy a hajón menekülő emberek ügye, amely Thaiföldet és egyéb országokat is érint, alapvetően regionális kérdés; pozitívan tekint a thai kormány azon erőfeszítésére, hogy fokozza az együttműködést a regionális szomszédok között a rohingja kérdés kezelése érdekében; üdvözli e tekintetben a 2009. január 23-án a Virasakdi Futrakul külügyminiszter által az India, Indonézia, Banglades, Malajzia és Burma nagyköveteivel tartott találkozót; továbbá az ASEAN tagjaihoz, és különösen a thai elnökhöz és az illetékes nemzetközi szervezetekhez fordul, hogy dolgozzon e régóta fennálló probléma hosszú távú megoldásán;
7. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy erősítsék az EU 2009. áprilisában megújítandó közös álláspontját a rohingják elleni elrettentő hátrányos megkülönböztetés ügyének kezelése érdekében;
8. fontolóra veszi európai parlamenti küldöttség küldését Burmába, aminek nagy jelentősége van az emberi jogi helyzet jelen összefüggésében, amely továbbra sem mutat javulásra utaló jeleket, és úgy véli, hogy a rezsimre nehezedő nemzetközi nyomást fokozni kell;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a Thaiföldi Királyság kormányának, Burma kormányának, a Dél-kelet Ázsiai Nemzetek Szövetsége főtítkárának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárának.

